

čaka. Podpisal jih je s svojim polnim imenom, tudi „profesor“ ne sme manjkati, škoda da ni še dostavil „Majarončkov“, — vendar katoliška cerkev še stoji!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Cesar naš pride v petek iz Ruskega nazaj. Vsa poročila so soglasna v tem, da so ga povsod z očitno radostjo in veliko častjo sprejemali. Nihče pa ne vé še, ali bode to cesarjevo potovanje na Rusko o politiki Evropejski kaj premenilo ali ne. Zato Dunajski in Angleški, Francozki in Pruski časniki brez konca in kraja pretresovajo zdravico, ki jo je Ruski car pri slovesnem obedu napil našemu cesarju. Trezni politiki v tej zdravici, ki je povdarjala, da prijaznost med vladarjem Ruskim, Avstrijskim, Nemškim in Angleškim je najbolje poročstvo za ohranjenje miru, ne vidijo drugega kot navadno napitnico, s katero Ruski car častita Avstrijskemu cesarju, cenjenemu svojemu gostu; da od take prijaznosti do alijance je še velikanski korak, to menda vé vsak diletant v praktični politiki. Avstrija in Rusija imate obé največi politični interes o Turčiji; ni pa misliti, da sta mogočna vladarja zdajci kaj sklenila o zadevah bolnega moža Turškega. Če napitnica Ruskega cara ni omenila Francoske vlade v njenem sedanjem položaji, zato ni to še nikakoršno znamenje kakošne mrznje do Francije, in to je najveljavnejši Angleški časnik „Times“ konstatiral.

— Ta napitnica Ruskega cara in pa govor najimenitnejšega Pruskega vojskovodje maršala Moltke-a sta pretekli teden veliki zvonec nosila po časnikih. V nemškem državnem zboru namreč se je razpravljala nova vojaška postava, in pri tej priliki je maršal Moltke, mož, ki navadno prav malo govori, veliko govoril o vojskih pripravah Francoskih, zaradi katerih mora tudi Nemčija dobro oborožena ostati, po takem pa tudi druge države. Moltke je rekel: „pol leta smo potrebovali za sijajno zmago zoper Francoze, zdaj pa moramo pol stoletja na novo vojsko z njimi pripravljene biti“. Vsak vidi, na kako tankih nitkah visi prihodnji mir Evrope.

— V zadnjem listu smo povedali, da je presvitli cesar pred odhodom na Rusko ministerstvu ukazal, naj skrbi za to, da se obrtnikom, rokodelcem in drugim delalnim močém zaslužek in kruh nakloni v sedanjih časih revščine. Komaj je prišel blagi ukaz cesarjev na svitlo, jeli so se časniki Dunajski pričkati: „kdo je sprožil pri Njegovemu Veličanstvu ta ukaz“, ker to je bilo znano, da ministri ga niso. Ves prepir je bil prazen; kajti iz milega srca cesarjevega samega je izviral oni ukaz.

— Zbornice poslancev najvažnejša obravnava pretekli teden bila je ta, da je šlo za to: ali naj se odpravi štampelj na časnikih in koledarjih (pratikah) ali ne. Ministerstvo je bilo za to, da ostane, ker sicer država veliko dohodkov zgubi; veliko govornikov pa je priporočalo odpravo tega nespodobnega davka na branje. Celó najhuji liberalci slavo pojó „narodnim“ in „klerikalnim“ poslancem, da so s pravimi liberalci glasovali za odpravo tega štampeljna, in zasmehujejo laži-liberalce, češ, da so le „ces. kralj. vladni liberalci“ kakor naš baron Apfaltrern in drugi, in pa nekatere njim privržene Poljake. Pri glasovanju je vendar zmago ministerstvo s 15 glasovi. To pa je tako siromaška zmaga — 129 glasov proti 114 — da se vidi, da sedanje ministerstvo nima veliko zvestih prijateljev več. Zato poslednja „Sonn- u. Mont.-Ztg.“ piše, da tudi že centralistična stranka je začela ministerstvo v vrsto bolnikov

staviti in da ustavoverni zdravniki mu le še kake 4 tedne življenja obetajo. Mi hočemo čakati, ko začne kukovica peti, potem še le se more računati bolj zanesljivo. — Neka čudna prikazen pa je to, kar nahajamo celó v telegramih iz Dunaja od 23. t. m. v „Obzoru“ in družih listih — da so državni pravdniki dobili napotek, da strogo čujejo nad vsakimi razpravami o finančnemu ministru in da mahoma zabranijo list, ki ga osebno napada. Vsled tega je bilo zabranjenih že več časnikov, tudi ustavoverskih. Dunajski Tagblatt zato ministra De Pretisa imenuje najbolj obrekovanega a tudi najbolj „varovanega“.

— Odbor, ki je bil v zborni poslancev izvoljen za pretres vladnih verskih predlog, dela liberalcem prepočasno. „Bohemia“ se boji, da zato verske postave ne pridejo pred majem mesecem v obravnavo in da po takem imajo „klerikalni“ poslanci dovolj časa se pripravljati na boj zoper „svobodo“. Ne boji se pa, da bi te postave padle v zbornici poslancev, le strah jo je, da bodo mogočnih nasprotnikov veliko našle v zbornici gospôski, kamor k tej pravdi imajo priti vsi viši škofje in drugi zborniki državnoopravne stranke.

— 70letnico slavnega učenjaka v zdravniških vednostih dr. Rokitanskega, Čeha po rodu in moža, ki je Dunajsko zdravniško šolo po vsem svetu poslovil, so pretekli teden slovesno obhajali na Dunajski universi; Njegovo veličanstvo ga je poslavo s komanderskim križem Leopoldovega reda.

— (Pôstni pastirski list) vélikega škofa Dunajskega kardinala Raušerja, ki hudo maha po brezverstvu sedanjega časa, goljufijah denarstvenih itd., v čemur vsem najbolj judje zvonec nosijo, še neprenehoma obirajo in črtijo ustavoverski nemški časniki. Ker je kardinal Raušer z dušo in telesom centralist in se sicer tudi ustavovercem ni odločno nasproti stavil, zdaj pa tako neusmiljeno in temeljito maha po svojih prijateljih, jih je strah, da ne bi njegova obsodba brezverstva v očigled vladnih verskih postav imela v viših krogih naslombe, kajti kardinal je mož zaupanja na onih mestih in vé in pozna, kaj ondi govorijo in mislijo. Zato ima njegov pastirski list zdaj toliko pomembo pri brezvercih, in zato tako grozna jeza nad tem pismom, ki se ne giblje v navadnih podukih ljudstva, ki so drugokrat in v mirnem času, na pravem mestu, ampak sedanjim viharnim časom primerno krepki glas povzdiguje zoper novodôbno poganstvo, ko že vsak fantalin si drzne Boga in kar je Božje, tajiti in zasmehovati. V tacih časih ne veljá rahla beseda, treba je polne zavesti o tem, kar se okoli nas godí.

Žitna cena

v Ljubljani 21. februarija 1874.

Vagán v novem denarji: pšenice domače 7 fl. 20. — banaške 8 fl. 6. — turšice 5 fl. — soršice 4 fl. 20. — rži 4 fl. 80. — ječmena 3 fl. 90. — prosa 3 fl. — ajde 4 fl. 80. — ovsa 2 fl. — Krompir 3 fl. —.

Kursi na Dunaji 23. februarija.

5% metaliki 69 fl. 10 kr. Ažijo srebra 105 fl. — kr.
Narodno posojilo 74 fl. 40 kr. Napoleondori 8 fl. 92 kr.

Loterijne srečke:

v Gradcu } 21. febr. 1874: 60. 18. 70. 7. 10.
na Dunaji } 15. 32. 76. 54. 46.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 7. marca.